

det er det Eneste, som i denne Sag kan komme i Betragtning. Lad os dernæst sætte, at det virkelig var sandt, at Capitalen kunde virke skadeligt, saa veed jeg ikke, at det kunde skee paa anden Maade, end at enkelte Personer, som vare i Besiddelse af store Capitaler, kunde indrette store Værksteder, og, som man siger, knuse de mindre Haandværkere. Jeg troer imidlertid slet ikke, at det har noget Tillokkende for Capitalerne, jeg troer heller ikke, at man har Exempel derpaa i andre Lande; men sæt ogsaa det var Tilfældet, saa indseer jeg virkelig aldeles ikke, at disse Duellighedsprøver kunde hjælpe det Allermindste til at afværge denne formeentlige Ulykke. Følgen vilde ganske simpelt blive, enten at vedkommende Capitalist selv aflagde Prøven, hvad der ikke vilde være vanskeligt, naar Prøverne blive saa lette, som de Herrer ville have dem til, eller han tog en eller anden Svend, som han lod gjøre Mesterprøve, tilhjælp, eller han fik fat paa en eller anden fattig eller fordruffen Mester, som havde Rettighed til at gjøre det, og satte ham dertil; kort sagt, det forekommer mig aabenbart, at man ved Prøvernes Bibeholdelse aldeles ikke vil opnaae det, som man tilsigter.

Jeg skal nu vende mig til et andet æret Medlem, nemlig Rigsdagsmanden for Maribo Amis 4de Valgfreds (Monrad). Dette ærede Medlem har forstaaet sig i en Position, som ved første Blik kunde synes at være forsvaret af 15000 Mand; dog, jeg skal ikke indlade mig paa at tælle dem og endnu mindre paa at veie dem. Men man maa her vel lægge Mærke til, at der, saavidt vides, ikke er gjort Forsøg paa at samle Stemmer for en Petition i modsat Retning, og det er derhos bekiendt, at hiint Andragende i flere Kjøbstæder

aldeles ingen Underkrift kunde faae. Vi have ogsaa flere Udtalelser i modsat Retning; der ligger paa vort Bord, som Exempel herpaa, en Udtalelse fra Arbejderforeningen. Det er ligeledes bekiendt, at der nylig har været afholdt et Møde i Industriforeningen, hvilket 50 Medlemmer havde forlangt sammenkaldt, for at discutere, om Repræsentantskabets Udtalelse, som gik i en aldeles frimindet Retning, kunde ansees for at være Selskabets Mening, hvilket hine Medlemmer benægtede. Under Discusstionen paa dette Møde, som var talrigt besøgt — flere af de ærede Medlemmer her i Salen vare, saavidt jeg veed, der tilstede — blev det af Forslagsstillerne forlangt, at de maatte tage deres Forslag tilbage; men det blev ikke bevilget, det gik til Afstemning, men kun meget faa, jeg troer kun 8 a 9, stemte derfor. Jeg skal nu ikke lægge nogen særdeles Bægt derpaa, men jeg troer dog, at man maa betragte det som et Factum, at der ogsaa er Menings Tilskendigelser i modsat Retning. Man kunde dernæst spørge alle Consumenterne, thi Haandværkerne ere kun den ene Part i Sagen, alle vi Andre ere ogsaa Part i den. Jeg vil nu gjerne gjøre den Indrømmelse — men yderligere kan jeg ikke gaae — at Fleertallet af de nuværende Haandværkere virkelig puster Duellighedsprøver (No gele Stemmer: Nei, nei!). Ja, det skulde være mig meget kjær, om min Antagelse i den Henseende var urigtig, men jeg troer dog, den er ganske correct. Det er ogsaa ganske naturligt, at de domme saaledes, som selv have bragt Offere, tildeels meget betydelige, og selv have maattet udstaae Meget for at komme paa det Standpunkt, hvorpaa de nu staae; at de holde paa det, finder jeg ganske i sin Orden.